

Nr. 42 er stillet af et enkelt Medlem og gaar ud paa, at Færdsel med Motorvogne og Motorcykler skal være tilladt Dag og Nat overalt paa alle Veje. Jeg maa sige, at det er et saa radikalt Forslag, at selv vore Radikalere nu ville betænke sig paa at gaa saa stærkt frem. Men jeg skal for øvrigt ikke omtale Forslaget, før jeg har hørt Forslagsstilleren selv motivere det.

Udvalget har foreslaaet, at da man nu til Dels giver Bivejene fri, skulde der fastsættes en mindre Kørehastighed for dem af 15 km ligesom i København, Frederiksberg, Købstæderne og Handelspladserne.

I § 24 foreslaas følgende: „Under selve Forbikørselen maa Signalapparatet ikke benyttes, og Farten skal mindskes saaledes, at Køretøjet, om fornødent, kan standses øjeblikkeligt“. Naar der her gives Paalæg om, at Farten skal mindskes saa meget, at Køretøjet kan standses øjeblikkeligt, og man tænker sig, at det skal forbi et Hestekøretøj, der kører i nogenlunde jævnt Trav, saa vil det egentlig sige, at Automobilføreren aldrig kommer forbi dette Køretøj. Han kan lige saa godt opgive Forsøget, for han kan umulig komme forbi et Køretøj i nogenlunde jævnt Trav, hvis han skal mindske Farten saa meget, som det her forlanges. Vi have derfor foreslaaet, at Sætningen: „saaledes at Køretøjet, om fornødent, kan standses øjeblikkeligt“, udgaar, for det lader sig overhovedet ikke praktisere.

Saa staar der i samme Paragraf: „Om ønskes, skal Køretøjets Fører være behjælpelig med at føre Hesten eller Hestene forbi Køretøjet“. Hertil have 2 Medlemmer af Udvalget stillet et Ændringsforslag om, at Ordet „ønskes“ forandres til „fornødent“. Hvem skal nemlig udtale dette Ønske? Og paa hvad Maade skal den paagældende egentlig gøre begribeligt for Chaufføren, at han ønsker noget saadant? Den i Lovforslaget foreslaaede Form kan let føre til Forviklinger. De Herrer ville maaske sige: Ja, men hvem skal bestemme, om det er fornødent eller ikke? Og det kan for saa vidt være en berettiget Anke mod vort Ændringsforslag. Men det er dog ganske klart, at det maa være Chaufførens Sag at se, om det er fornødent, medens man jo ikke ved, hvem der skal udtale, og hvorledes man skal udtale et Ønske. Desuden er der det at bemærke, at naturligvis kan Kusken paa Hestekøretøjet være chikanøs og i mange Tilfælde stoppe Automobilten uden mindste Nytte for at faa Automobilføreren til at være behjælpelig

med at føre Hestene forbi. Det er den Slags Ting, der sætter ondt Blod og ingen Nytte er til.

Under Nr. 46 er der dernæst af hele Udvalget med Undtagelse af eet Medlem stillet Ændringsforslag til § 31. I § 31 hedder det, at har en Fører med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed under Udførelsen af den paagældende Virksomhed forvoldt Skade paa Person eller Gods, kan Dommeren frakende vedkommende Retten til at føre Automobil en vis Tid eller for bestandig. Det er efter Udvalgets store Fler-tals Mening en ganske forkert Bestemmelse. Hvis en Fører med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har gjort sig skyldig i noget, der kan forvolde Skade paa Person eller Gods, skal Dommeren ikke være bestemmende over, om Føreren skal have Kørerettigheden frataget, men Dommeren skal under alle Omstændigheder fratage ham den. Vi finde det ganske rimeligt, at der gives Dommeren et Paabud herom, naar der virkelig er Tale om Forsæt eller grov Uagtsomhed. Jeg vil ikke sige, at der er mange Automobilejere, der køre uforsvarligt, men man kan ikke nægte, at enkelte Ejere af Luksusautomobiler undertiden køre lidt for hurtigt og undertiden ogsaa mindre hensynsfuldt. Man har jo set det Eksempel, at en Mand kørte gennem Store Kongensgade, tror jeg, og omkring paa Kongens Nytorv til almindelig Livsfare for alle de Mennesker, der i det Øjeblik befandt sig paa Gaden; til sidst, tror jeg, at han standsede ved Hotel d'Angleterre efter at have kørt meget omkring. Han kom for Domstolen og blev idømt en Bøde. Saa vidt jeg ved, var Manden en ret velhavende Mand, hvad det, at han holdt Motorkøretøj, jo ogsaa tyder paa, og altsaa brød han sig ikke det mindste om den Bøde. En Mand, der kører saa uforsvarligt, skal en Dommer ikke have Lov til at nøjes med at ikende en Bøde, Kørerettigheden skal frakendes ham — for hvor lang Tid bliver det Dommerens Sag at afgøre. Det er en ganske anderledes effektiv Straf at sige til en saadan Mand: Nu maa du ikke køre i 3 Maaneder, end at sige: Nu skal du betale 200 Kr. Vi finde det derfor ganske naturligt at vedtage den foreslaaede Ændring. At andre Forseelser og Gentagelser af mindre Overtrædelser kunne, men ikke skulle straffes med Fratagelse af Køreretten, er ganske naturligt.

I § 32 er der fastsat Bøder af fra 25 til 400 Kr. En Bøde af 25 Kr. for de meget smaa Forseelser, der undertiden